

توافق قسد با دولت سوریه

فرمانده نیروهای دموکراتیک سوریه در گفت‌وگویی با اشاره به آخرین تحولات یکپارچه‌سازی نیروهایش با ارتش و نیروهای امنیتی سوریه گفت به توافقی مقدماتی با هیئت حاکمه بر سوریه دست یافته است اما رایزنی‌ها درباره برخی اصلاحات درباره بندهای تضمین‌کننده حقوق کردها ادامه دارد. «مظلوم عبدي» فرمانده نیروهای دموکراتیک سوریه (قسد) در گفت‌وگویی بیان کرد که با دمشق درباره یکپارچه‌سازی نیروهایش به ارتش و نیروهای امنیتی سوریه به «توافقی مقدماتی» دست یافته است. عبدي در گفت‌وگو با خبرگزاری فرانسه بیان کرد که هفته گذشته در دمشق با «احد الشرع» رئیس هیئت حاکمه سوریه، «تام باراک» فرستاده آمریکا در سوریه و دربار «برد کوپر» فرمانده سنتکام (فرماندهی مرکزی) نیروهای آمریکا دیدار کرده است. در حالی که نیروهای کرد سوریه که کنترل بخش‌های گسترده‌ای از سرزمین‌های شمال شرق با منابع غنی نفتی را در اختیار دارند، با مقامات جدید دمشق در ماه مارس توافقی برای ملحق کردن نیروهایشان به نهادهای مدنی و نظامی کشور امضا کردند، مفاد این توافق اجرایی نشده است.

به تهدید پاسخ می‌دهیم

دبیرکل ناتو اعلام کرد، ناتو به هر هوایی که وارد حریم هوایی آن شود، «به طور متناسب» پاسخ خواهد داد و در صورتی که تهدیدی ایجاد نکنند از سرنگون کردن آنها اجتناب خواهد کرد. «مارک روت» دبیرکل ناتو همچنین گفت: «ارتش باید در این ارزیابی هرگونه نقض احتمالی حریم هوایی پیشگام باشد. ما باید دائماً ارزیابی مجدد کنیم، اما چیزی که من از ژنرال‌های ناتو می‌شنوم این است که آنها می‌گویند اگر هواپیما تهدیدی ایجاد کند، ما اختیار داریم که در صورت لزوم، نهایت تلاش خود را بکنیم.» خبرگزاری ریانوستی به نقل از وی گزارش داد: «اما اگر هواپیما تهدیدی ایجاد نکند، ما آن را سرنگون نمی‌کنیم و سپس به آرامی آن را به خارج از حریم هوایی هدایت می‌کنیم. این دقیقاً همان کاری است که آنها باید انجام دهند و من کاملاً با این رویکرد موافقم؛ این یک پاسخ متناسب است.»

اسرائیل از سوریه عقب‌نشینی کند

سرکرده تحریرالاشام و رئیس خودخوانده سوریه هدف قرار دادن پایتخت کشورش توسط رژیم صهیونیستی را اعلام جنگ توصیف و تأکید کرد این رژیم باید از بخش‌هایی از خاک سوریه که در ماه‌های اخیر اشغال کرده است، عقب‌نشینی کند. «احمد الشرع» گفت که اسرائیل همچنین دوبار محوطه کاخ ریاست جمهوری را بمباران کرد که یک بار آن، زمانی بود که خودش در همان نزدیکی بوده است. وی تصریح کرد: هدف قرار دادن کاخ برای رساندن پیام نیست، بلکه اعلام جنگ است اما سوریه نمی‌خواهد درگیر جنگ شود و نمی‌خواهد تهدیدی برای اسرائیل یا هیچ‌کس دیگری باشد. او تأکید کرد که «این یک مسئله داخلی سوریه است که باید به صورت قانونی توسط مقامات سوری حل و فصل شود.»

این حد خوب تثبیت کند، در منطق استراتژیک جنگ سرد نهفته است آن هم در زمانی که چین به‌هیچ‌وجه به قدرت امروز نزدیک نبود. اتحاد جماهیر شوروی همیشه دشمن اصلی واشنگتن بود؛ چین به عنوان یک وزنه تعادل ثانویه اما به تدریج مفید دیده می‌شد. چالش ایدئولوژیک پکن با رهبری مسکو بر جهان کمونیست، در پیچه‌ای را برای تعامل چین با ایالات متحده گشود. درگیری‌های سال ۱۹۶۹ در امتداد رودخانه اوسوری بین چین و روسیه، این فرصت را متبلور کرد و به واشنگتن اجازه داد تا از روابط پاکستان با چین به عنوان پلی دیپلماتیک در استراتژی مثلی نوظهور خود استفاده کند.

عادی‌سازی روابط ایالات متحده و چین، که با گسترش سرمایه‌گذاری و تبادل فناوری شکوفا شد، توانایی پاکستان را برای حفظ روابط سازنده با هر دو قدرت افزایش داد. با این حال، از دیدگاه اسلام‌آباد، واشنگتن شریک مهم‌تری باقی ماند. این واقعیتی است که استراتژی امنیتی و اقتصادی پاکستان را برای دهه‌ها شکل داد. حتی زمانی که ظهور چین سلسله مراتب قدرت جهانی را بازتعریف کرد که همزمان با رکود در روابط ایالات متحده و پاکستان بود، اسلام‌آباد موفق شد از گرفتار شدن استراتژیک بین دو حامی اصلی خود جلوگیری کند. اقدام متعادل‌کننده ظریف پاکستان تا حدی به دلیل آسیب‌پذیری‌های ساختاری‌اش - شکنندگی مزمن اقتصادی، بی‌ثباتی سیاسی و وابستگی امنیتی - که این کشور را همزمان به واشنگتن و پکن وابسته می‌کرد، امکان‌پذیر شد.

به عبارت دیگر، نه واشنگتن و نه پکن، تعامل پاکستان به دیگری را یک تهدید استراتژیک فوری نمی‌دانند. با این حال، ژئواستراتژی جهانی اصلاح‌شده دولت ترامپ، که بر توانمندسازی متحدان و شرکا برای مدیریت مناطق خود تأکید دارد، نه تنها روابط ایالات متحده و پاکستان را احیا کرده، بلکه اسلام‌آباد را قادر ساخته است تا تعادل ظریف خود را بین این دو قدرت بزرگ حفظ کند. آنچه موضع پاکستان را بیشتر تقویت می‌کند، فوریت زمانی واشنگتن در ایجاد یک چارچوب عملی با چین در رقابت اقتصادی است، نه اینکه اجازه دهد رقابتش با چین به یک رویارویی آشکار تبدیل شود. این بازنگری، به نوبه خود، انکای واشنگتن به دهلی‌نوا را به عنوان وزنه اصلی خود در برابر پکن کاهش داده است؛ تغییری که هم در رقابت پایدار با هند و هم در این ماتریس استراتژیک چهارنفره در حال تکامل، به نفع اسلام‌آباد است.

بنابراین، این امکان وجود دارد که پاکستان بار دیگر، هرچند در ظرفیتی محدود، واسطه‌ای بین واشنگتن و پکن باشد و از نقش تاریخی خود به عنوان پلی در دیپلماسی قدرت‌های بزرگ بهره‌بردار. با این حال، چشم‌انداز ژئوپلیتیکی فعلی بسیار پیچیده‌تر از جنگ سرد است چراکه اکنون توسط یک رقابت سیستماتیک بین دو قدرت عمیقاً وابسته به هم اما از نظر استراتژیک متضاد هم، شکل گرفته است. چالش اصلی در جسارت نظامی چین نهفته است که تقسیم‌بندی و پیگیری همکاری‌های عملی در زمینه تجارت و فناوری را برای ایالات متحده دشوار کرده است. استفاده موفقیت‌آمیز پاکستان از سیستم‌های دفاعی چین در درگیری ۸۷ ساعته با هند در ماه مه گذشته، اقدام متعادل‌سازی پاکستان را پیچیده‌تر می‌کند، زیرا توانایی اسلام‌آباد برای مانور بین قدرت برتر جهان و رقیب اصلی آن در نهایت به اجتناب این دو از رویارویی مستقیم بستگی دارد.

کلاه سبز سابق، پس از ادعای امضای قرارداد با گوییدو و همکاران مستقر در میامی‌اش، جی‌جی رندون و سرجیو ورگارا، رهبری یک تهاجم ناموفق با هدف سرنگونی مাদورو را بر عهده گرفت. دولت ترامپ و گوییدو هرگونه دخالتی را انکار کردند. اخیراً آریک پرینس، بنیانگذار بلک واتر، ادعا کرده است که بیش از ۱ میلیون دلار برای عملیاتی که برای سرنگونی مادورو طراحی شده بود، جمع‌آوری کرده است. در همین حال، وزارت دادگستری اخیراً جایزه برای دستگیری واریا محکومیت مادورو را به ۵۰ میلیون دلار افزایش داده و «کارتل سولس» را که گفته می‌شود او رهبری آن را بر عهده دارد، به عنوان یک سازمان تروریستی خارجی معرفی کرده است.

سازمان‌های اطلاعاتی ایالات متحده، ادعاهایی، از جمله ادعاهای خود رویو، مبنی بر اینکه یک سازمان جنایی فراملی دیگر ونزولایی به نام ترن د آراگوا، توسط مادورو رهبری می‌شود را رد کرده‌اند. با این حال، این امر مانع از آن نشده است که دولت از این ادعا - که به گفته تحلیلگران برای توجیه افزایش حضور نظامی در نزدیکی ونزولا استفاده می‌شود - به عنوان بهانه‌ای برای لغو وضعیت موقت حفاظت‌شده ۶۰۰۰۰ ونزولایی، که بسیاری از آنها در حوزه‌های انتخابیه کنگره فلوریدای جنوبی زندگی می‌کنند و با اکثریت قاطع به ترامپ رأی دادند، استفاده کند. بر اساس گزارش‌های بهار امسال، بسیاری از رأی‌دهندگان به شدت ضد مادورو در این حوزه‌ها، که اکثریت آنها نیز اقدام نظامی ایالات متحده برای برکناری او را رد می‌کنند، اکنون در حال تجدیدنظر در تصمیم خود هستند، که عمدتاً به دلیل اخراج‌های او و لغو وضعیت حفاظت‌شده برای مهاجران است. در حال حاضر، به نظر می‌رسد رویو کاملاً در رأس رویکرد تهاجمی دولت در قبال ونزولا قرار دارد؛ حتی اگر پایگاه سنتی حامیان او، و در واقع اکثر آمریکایی‌ها، با او همراه نباشند.

چین و آمریکا

چین برای به چالش کشیدن ارتش آمریکا بستگی دارد

در میانه قدرت‌های بزرگ بازی کند.

در واقع، پاکستان یک واسطه محوری در روند آشتی ایالات متحده و چین در سال ۱۹۷۱ بود و مخفیانه سفر تاریخی هنری کیسینجر، مشاور سابق امنیت ملی به پکن را تسهیل کرد. به درخواست ریچارد نیکسون، رئیس‌جمهور سابق، ژنرال یچی‌خان، رهبر وقت پاکستان، به عنوان یک کانال مخفی بین واشنگتن و پکن عمل کرد و پیام‌هایی را منتقل کرد که منجر به پرواز مخفیانه کیسینجر از اسلام‌آباد به پکن به بهانه بیماری شد. این میانجیگری موفقیت‌آمیز نه تنها امکان سفر تاریخی نیکسون به چین را فراهم کرد، بلکه جایگاه بین‌المللی پاکستان را نیز ارتقا داد و جایگاه آن را به عنوان شریک قابل اعتماد ایالات متحده و چین تثبیت کرد.

یکی از دلایلی که پاکستان توانست جایگاه خود را تا

اسرائیل سرنگون می‌کند؟

به دنبال تغییر رژیم در ونزولا است

با وجود شمارش آرا در ۸۳ درصد از حوزه‌های انتخابیه کشور که نشان‌دهنده برتری غیرقابل انکار گونزالس با ۶۷ درصد از آرای ریخته شده به صندوق‌ها بود، شورای ملی انتخابات اعلام کرد که مادورو با ۵۱ درصد آرا پیروز شده است؛ نتیجه‌ای که توسط هیئت‌های ناظر بین‌المللی به عنوان نبود شفافیت محکوم شد.

در بحبوحه سرکوب مخالفان، گونزالس اندکی پس از انتخابات به اسپانیا گریخت، در حالی که ماچادو مخفی شد. اما او عملاً در تلاش‌های هوادارانش در تبعید برای لابی‌گری برای تغییر رژیم، از جمله در کنفرانس‌هایی با مدیران و سرمایه‌داران در نیویورک و هوستون، شرکت داشته است و در این کنفرانس‌ها ونزولا را به عنوان یک فرصت سرمایه‌گذاری تریلیون دلاری به تصویر کشیده است.

بیش از دو دهه است که مقامات آمریکایی از چهره‌های مخالفی که برای روی کار آوردن دولتی جدید در کاراکاس که با منافع شرکت‌های آمریکایی سازگارتر باشد، تلاش می‌کنند، حمایت کرده‌اند. هنگامی که دولت چاوز در سال ۲۰۰۷ تمام میادین نفتی خصوصی را ملی کرد، شرکت‌های آمریکایی و اروپایی شورون و ریپسول با قوانین جدید تعامل کردند و سرمایه‌گذاری‌های مشترک خود را با شرکت دولتی PDVSA از نو تنظیم کردند. اما اکسون موبیل - که مدیرعامل آن در

آن زمان، رکس تیلرسون، اولین وزیر امور خارجه ترامپ بود- مقررات جدید را رد کرد که این اقدام منجر به سال‌ها دعوی قضایی علیه دولت ونزولا شد. کارلوس وکیو، وکیل سابق اکسون که در این دعوی قضایی دخیل بود، در سال ۲۰۱۹ سفیر رئیس‌جمهور موقت گوییدو در واشنگتن شد و از نزدیک با لئونوپولدو لویز، یکی از بنیانگذاران حزب اراده مردمی، دیوید اسمولانسکی، فرستاده ویژه مهاجرت، گوستاوو تاره، سفیر OAS، خولیو بورخس، سفیر گروه لیما و فردی گووارا، مذاکره‌کننده اپوزیسیون و دیگران، برای تسریع کناره‌گیری مادورو همکاری کرد.

این چهره‌ها به طور برجسته در رسانه‌ها و اندیشکده‌های ایالات متحده مانند CSIS، AS/COA و موسسه منهتن مطرح شده‌اند، در حالی که لابی‌گران در گروه کورماک و استراتژی قاره‌ای، نمایندگان مخالفان مادورو و دولت همسایه گویان - جایی که اکسون پس از خروج از ونزولا، ذخایر عظیم فراساحلی را در آب‌های مورد مناقشه ارضی کشف کرد - در تلاش‌های خود برای منزوی کردن مادورو در سطح منطقه‌ای و اعمال تحریم‌های شدیدتر علیه اقتصاد این کشور دخیل بوده‌اند. بودجه دولت ایالات متحده از طریق USAID و بنیاد ملی دموکراسی و مسدود کردن دارایی‌های ونزولا در خارج از کشور نیز برخی از این تلاش‌ها را تأمین مالی کرده است. بخش عمده‌ای از کمک‌های اختصاص داده‌شده به ونزولا به گروه‌های امدادی و جامعه مدنی اختصاص یافته است، اما بخشی از آن برای تأثیرگذاری بر بحث‌های سیاسی در واشنگتن و تأمین مالی احزاب مخالف مادورو استفاده شده است، در حالی که گفته می‌شود بخش دیگری توسط گوییدو و حلقه نزدیکانش به جیب زده شده است.

وقتی به نظر می‌رسد رویکردهای دیگر شکست خورده‌اند، ماجراجویی نظامی دنبال شده است. در سال ۲۰۲۰، جردن بودرو،